

31 Μαΐου 2020

Γέροντας Ιωσήφ: Ο “πρώτος λόγος” του πνευματικού όταν γίνεται αποδεκτός εκφράζει το θείο θέλημα!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Ο Γέροντας Ιωσήφ Βατοπαιδινός (1921-2009).

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=496895>

Τώρα θυμάμαι τι συνέβαινε και σε μας, όταν ρωτούσαμε τον Γέροντα να μας πει το θέλημα του Θεού. Είχαμε συνηθίσει από την προηγούμενη πείρα και δεχόμασταν τον πρώτο λόγο του ως απόλυτο, χωρίς αντίρρηση.

Έτσι όλα γίνονταν “κατ’ ευχήν”, ακόμα και εκεί που υπήρχαν κάποιες αμφιβολίες στηριζόμενες στην ανθρώπινη λογική. Ξέραμε ότι, αν προβάλλαμε κάποια αντιλογία με εύλογες προφάσεις κατά την κρίση μας, ο Γέροντας θα υποχωρούσε λέγοντας «κάνετε όπως νομίζετε», αλλά η μυστηριώδης δύναμη και σκέπη της επιτυχίας χανόταν από εμάς.

Άρα ο “πρώτος λόγος” του πνευματικού πατέρα όταν γίνεται αποδεκτός με πίστη και υπακοή, εκφράζει το θείο θέλημα.

Στην γενικότερη μορφή του το θέμα είναι πολύπλοκο και δυσδιάκριτο, γιατί όπως γνωρίζουμε, και στους τελείους ακόμα δεν είναι πάντοτε γνωστό το θείο θέλημα, ιδίως όταν το απαιτεί ο άνθρωπος μέσα σε περιορισμένα χρονικά όρια.

Άλλοτε προκύπτει δυσχέρεια και από την κατάσταση του ανθρώπου που ενδιαφέρεται. Ανάλογα με τον βαθμό που είναι ελεύθερος από εμπαιθείς τάσεις και επιθυμίες που επηρεάζουν τις κινήσεις και τις αποφάσεις του, επιβάλλεται και υπομονή.

Εγώ προσωπικά άκουσα από πνευματικό πρόσωπο και κατά πάντα αξιόπιστο, ότι παρακάλεσε τον Θεό να του φανερώσει το θέλημά Του για ένα ζήτημα της προσωπικής του ζωής, και πήρε την πληροφορία που ζητούσε μετά σαράντα δύο χρόνια!

Και εγώ με την ραθυμία μου τρόμαξα, θαυμάζοντας την δική του σιδηρά υπομονή.

Το γενικό συμπέρασμα είναι ότι η διάγνωση του θείου θελήματος είναι ένα από τα λεπτότερα και πολυπλοκώτερα θέματα στην πνευματική ζωή. Ιδιαίτερα ισχύει αυτό για όσους προσπαθούν να γνωρίσουν το θέλημα του Θεού με την βοήθεια της προσευχής.

Αυτό αν και ενδείκνυται σύμφωνα με το «κρούετε, ζητείτε και αιτείτε και δοθήσεται υμίν», εν τούτοις προϋποθέτει υπομονή, δοκιμασίες, πειρασμούς και πείρα, για να εκλείψουν τα πάθη και το “ίδιον” θέλημα, που αποστρέφεται η άκρα λεπτότητα και ευαισθησία της θείας Χάριτος.

Πάντως, είτε είναι κοπιαστικό είτε χρειάζεται υπομονή, η προσευχή παραμένει απαραίτητη ως το μοναδικό μέσο κοινωνίας με τον Θεό και ο μόνος τρόπος να γνωρίσουμε το θείο θέλημά Του.

Απόσπασμα από το βιβλίο Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού, ο «Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής, Βίος, Διδασκαλία, η ‘Δωδεκάφωνος Σάλπιγξ’», έκδοση Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου.